

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Omen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

aquatica odorem sentire, & quæ sanguinem habent, quæ non habent. ut quæ in aere, quædam enim eminus accurrunt ad alimentum odore mota. *Arist. 2. de anim. c. 5. text. 97.*

Olfacit solum homo, cum anhians respicit, sed expirans, aut re- tens spiritum, non odorat, neque eminus, nec cominus, etiam si in nasum intus ponatur. *ibid. text. 98.*

Olfactus est sensus odorabilis, & male olentis & bene olentis. *ibid. f. 99.*

Olfactus sensus in homine differt ab hoc sensu in cæteris anima- libus, ut oculi ipsius ab iis, quæ habent oculos duros. *Aristot. 2. de anim. c. 5. text. 97.*

Olfactus instrumentum tale est potentia, qualis est actus res odo- rata, actu iam odoratur, non potentia amplius, sed actu est. *Them. in 2. de anim. c. 38. text. 100.*

Olfactus caliginoso acri, vaporibusque ex aere & aqua mixtis o- mino assignatur: quia inter aures & linguam, quasi aerem & aqua positus vapores eos apprehendit facile, & diligit maxime, qui ex aeris & aquæ mixtionem proveniunt, quales sunt herbarum, florum, po- morum odores naribus suavissimi. *Fic. in Pla. comin. or. 5. c. 2.*

Olfacui intumescere venæ que seruiunt, non habent integram cum elementis vel solide mixtis proportionem, nam angustiores sunt ad aquam & terram, & ad omnia, in quibus duo hæc dominantur, pa- rentiores autem ad ignem & aerem, atque illa, quæ ferme similiter sunt tenuia, sed proportionem potius habent, ad fugaces exhalatio- nes quasdam à compositis facile dissolubilibus euolantes, crassiores quidem aere, tenuiores autem aqua, & has perferent varietate qua- dam confusa. *Fic. in Plat. comin. or. 5. 2.*

¶ SIMILITUDO.

Erasmi Roterdami. Ut momus tauri opificem Deum carpsit: quod non præposuisset oculis cornibus, ubi maxime erat opus: Ita perperam faciunt, qui coronam in vertice ponunt, cum sub naribus magnis apponi conueniat, ut plurimum voluptatis ex odore possint haurire. *in Simil.*

Omen.

¶ DEFINITIO. ET ETYMOL.

Omen, Augurium, quod fit ore quasi Oremen, teste Festo & Var- rone. Est enim rei futuræ enunciatio, ori hominis inciens, diui- no tamen id Numine procurante. *Cic. 1. de Diuin.* Neque solum Py- thagorei Deorum voces obseruauerunt, sed etiam hominum, quæ vo- cant Omnia: quæ Miores nostri quia valere censebant, idcirco res- bus omnibus agendis quod bonum, faustum, felix, fortunatum quæ esset, præfabantur. Græcè *αιμαδος, κληροδοσι, φημι, σφραγισσας οὐρανου.* Hebr. *Nachafé,* à verbo *Nichefch,* auguratus est, augurium fecit, diuinauit, ominatus est. In malam partem sumitur, & de auguriis atque incan- tationibus, ubi diuinaiores per murmura verbis conceptis multa ab omnis mali fonte hausta prædicunt futura.

¶ ΑΡΟΡΗΤΗΕΓΜΑΤΑ.

Dionysius. Cum magistratus per literas forte crearentur, & ipsi contigisset litera *α* dicenti cuidam per iocum, *μαρολογεις*, id est, stul- ta efferes. Dionysii. Imo, inquit *μαρολογεισ*, monarcho ero. Et ade- ptus magistratum, protinus Imperator electus est à Syracusanis. Ma- gni erat animi, quod illo ioco non offenderetur, contentus omen li- teræ secus interpretari. *Plur. in Reg. apoph.*

P. Amilius è foro domum reuersus, cum filiam puellam nomine Tertiam reperisset lachrymantem, rogauit quid haberet? respon- dente, Perseus nobis interitum (id erat nomen catelli, quem puella ha- bebat in deliciis) Sic felix, inquit, o filia! omen accipio, moxque in bellum profectus, pulcherrimum de hoste triumphum egit. *Plur. in apoph.*

Nero. In Oedipode fabula, quam Nero nouissimam recitauit, in hoc versu decidisse legitur:

Ουκ αν ειπωλε σὺν παυος, μεταρπατις.

Iussit mors me mater, soror & pater.

Nam & Oedipus patrem occiderat inciens, matrem vxorem du- xerat: Ita Nero sciens Claudium patrem occiderat, matrem constu- pratam interfecerat, & Octauiam vxorem indignis tractat modis. *Sueton. in Nerò.*

Orho Imper. Cum in augurando tempestas esset orta, atque ipse grauius esset prolapsus, identidem obmurmurasse dicitur: *τιμωσθε με, ο ουρανός:* id est, quid mihi cum longis tibiis? Sentiens, se frustra sacrificiis & piaculis conari placare manus Galbæ. *Sueton. in eius Vita.*

¶ ADAGIA.

Bene sit *αγαλός* & α. *Omnis vox, cum quis rem quampiam nouam & aduam auspi- catur. Quod faustum felix, sit.*

Cum Musis, *ut à Mercur.* *Id est, Musis bene fortunantibus. De doctis autem, qui docti cunctur.*

Adfint Dii beati. *Sed d' Osei uideges.* *Id est: Felices adfint superi. Sermo est bene ominatus super- piam aggr. ediuanda. Das uolte Gott,*

Mercurio dextro. *Helychius indicat, veteres in sacris quodam silere conueni- profars Mercurium. Per iocum vsurpare licebit, sed quid ager- mur noui.*

In morbo consumat, *Seneca.* *Potest ab amico dici, qui nolit deesse amico; quod morbo- morbus incidit. Potest & ab inimico, qui malo vore morbo optat.*

In tuum ipsius caput *Demosthenes.* *Quoties in aurorem mali malum retorquetur aut trahitur, et dicunt: eis τὸ αὐτὸ κίφαλον.*

Omnis.

¶ DEFINITIO. ET ETYMOLOG.

Omnium obseruatio contactu aliquo religionis auctoritate pro- nam non fortuito metu, sed diuina prouidentia conueni- ditur. *Val. Max. 1. 1. c. 5.*

¶ Loci Bibliici.

Omnis pro multis, *1. Cor. 14. & 31. Philip. 2. v. 21. propter omnia define, 2. Reg. 8. v. 9. Matth. 4. 23. & 7. 8. & 11. & 12. & 13. & 17. & 10. v. 12. Ioan. 12. v. 31. 1. Tim. 2. v. 4. Omnis in eodem sensu totus, Marc. 2. v. 13. Omne pro prefecto & cumulat. *1. Cor. 13. & 2. Ephes. 1. v. 5. Omnia in celo sunt, hyperbole familiaris, Deut. 3. v. 25. Ad 2. 5. Omnia mur ad tribunal Christi. Rom. 14. v. 10. 2. Cor. 5. v. 10. Omnia in 1. Cor. 13. & 2. Cor. 5. v. 18. Omnia in primitiua & palæstra morum Ecclesia communia erant, *Act. 2. v. 45. & 4. v. 32. & 5. v. 42. & 13. v. 15. & 16. & 17. & 18. & 19. & 20. & 21. & 22. & 23. & 24. & 25. & 26. & 27. & 28. & 29. & 30. & 31. & 32. & 33. & 34. & 35. & 36. & 37. & 38. & 39. & 40. & 41. & 42. & 43. & 44. & 45. & 46. & 47. & 48. & 49. & 50. & 51. & 52. & 53. & 54. & 55. & 56. & 57. & 58. & 59. & 60. & 61. & 62. & 63. & 64. & 65. & 66. & 67. & 68. & 69. & 70. & 71. & 72. & 73. & 74. & 75. & 76. & 77. & 78. & 79. & 80. & 81. & 82. & 83. & 84. & 85. & 86. & 87. & 88. & 89. & 90. & 91. & 92. & 93. & 94. & 95. & 96. & 97. & 98. & 99. & 100.***

¶ PHILOSOPHICÆ SENTENTIÆ.

Omnis non vniuersale significat, sed quod vniuersale. *Dei. 1. v. 1. c. 5.*

Omnis significat prædicatum dici de omnibus comprehensibile specie indituidis. *Amb. in lib. de inter.*

Omnis significat vniuersalem multitudinem, quæ sub diuina comprehenditur, à singulari autem articulo vnam ipsam multitudinem profecta. *ibid.*

Omne dictum est, quod omnia complectitur: nullum quæ- hil. *Mag. in lib. de inter.*

Omnis & nullus signa distributua non significant modum vniuersitatis absolute, sed applicationem termino distributo. *Th. 1. v. 1. c. 10. in peri her.*

Omnia quodammodo sunt in omnibus pro conditione eorum quibus insunt. *Porph. de occasi.*

Omnia in omnibus sunt, proprie vero in vnoquoque. *Th. 1. v. 1. c. 10. Theo. prop. 103.*

Omnia qui sequitur, nihil assequitur. *Fic. epist. lib. 1.*

Omne quod mouetur, ab alio mouetur. Falla est præpositio rebus corporis *Ioan. Franc. Pic. Mirand. ex am. qua. dicit. per. 1. cap. 18.*

¶ ADAGIA.

Larum & angustum. *πολύς τὸν ὄψον ὅτι ἐστὶν εὐρύς.* *Apposite torquetur in eos, qui adulescentes recte docent, aut qui, quæne populo recte conuentionur, aut fecer.*

Loca seruaque. *Quoties omnia nostra cum aliquo communicamus, cum eo in- riat, conferre dicuntur. Cic.*

Nec animans nec inanimæ. *πῶς τὰ κτῆνη οὐκ ἔχουσιν ψυχήν.* *Premitur, cum nihil omnino ex capientiam significamus.*

Pueri senesque. *Omnium quos sol videt.*

Sunt & ille figure pronerbiales: *Omnium quis terra possidet, quos sol videt, p̄ssimus optimus.*